

MAAORJUUDEN LIBERAALISTA KAUNISTELUA

Liberaalinen historioitsija hra Miljukov, kadettipuolueen johtomies, kirjoitti hiljattain „Retshin” pääkirjoituksessa:

„Sosiaalinen epätasa-arvoisuus (maaorjuus) osoittautui Venäjällä hatarammaksi ja enemmän satunnaisesti luoduksi kuin missään muualla sivistysmaailmassa. Se antoi perään, tekemättä vastarintaa (III), heti ensimmäiselle kynänpiirrolle. Miljutin ja Solovjov toteuttivat vaikeuksitta sen, minkä mahdollisuutta kreivi Stroganov ennusti jo Aleksanteri I aikana”.

Olemme tottuneet siihen, että kaikki liberaaliset ja osittain narodnikkilaiset historioitsijat kaunistelevat maaorjuutta ja maaorjuudellista valtiovaltaa Venäjällä. Mutta tuollaisia häpeällisiä „kukkasia”, kuin juuri mainitsemamme, ei ole vielä kukaan ladellut.

Venäjän maaorjuus ja maaorjuudellinen tilanherrasäätö ei ollut hatara eikä satunnaisesti luotu, vaan paljon „vankempi”, lujempi, mahtavampi ja kaikkivoipaisempi „kuin missään muualla sivistysmaailmassa”. Se ei luovuttanut pieniä siruja etuoikeuksistaan „tekemättä vastarintaa”, vaan mitä ankarinta vastarintaa tehden. Tai ehkä hra liberaali tuo meille „sivistysmaailmasta” Tshernyshevskin kohtaloo muistuttavia esimerkkejä?

Miljutin ja Solovjov *itse* puolustivat maaorjanomistajien etuoikeuksia ja vaativat erittäin suurta „*lunastusmaksua*” näistä etuoikeuksista. Vaietessaan tästä hra Miljukov vääristelee historiaa, joka on todisteena siitä, että „sitkeähenkiset” maaorjuudelliset etuoikeudet, niiden kaikkivoipaisuus ja kaikkivaltaisuus kestivät Miljutinin ja kumpp. jälkeen, „*heidän*” maaorjuusreforminsa jälkeen vielä puoli vuosisataa.

Miksi liberaaliset historioitsijat kaunistelevat maaorjuusjärjestelmää ja maaorjuusreformia? Siksi, että he näkevät sellaisten reformien toimeenpanijoissa heille mieluisaa nöyristelyä maaorjanomistajien edessä, heitä ilahduttavaa demokraattien pelkoa, heille läheistä pyrkimystä liittoon taantumuksen kanssa, heille tuttua luokkataistelun kaunistelua.

Kysymys on kaukaisesta menneisyydestä. Ja kuitenkin liberaalien („liberaalein muoto heillä, sielu virkamiehien”¹³⁴) silloinen ja nykyinen suhtautuminen luokkataisteluun on samanlaista.

Kaunistelemalla maaorjuutta hra Miljukov luonnehti mainiosti itseään, puoluettaan ja kaikkia Venäjän porvarillisia liberaaleja, jotka lukeutuvat demokraattien joukkoon pettääkseen tyhmeliinejä.

„Pravda” № 57,
maaliskuun 9 pnä 1913
Allekirjoitus: I.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
